

บทที่ 3

ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้เรื่องยาเสพติด

การศึกษาในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เป็นภูมิหลังของนักเรียนที่มีผลต่อความรู้เรื่องยาเสพติดด้วยการวิเคราะห์การจำแนกหมู่ โดยปัจจัยต่าง ๆ ที่นำมาศึกษาในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 4 ด้านด้วยกันดังที่ได้กล่าวมาในบทที่แล้ว

ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏผลของการศึกษา ดังนี้

1. ลักษณะทางประชากร

1.1 เพศ

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องยาเสพติดกับตัวแปรทางด้านเพศของนักเรียนค่าที่ยังไม่ปรับ (ตัวแปรที่ 1.1) พบว่า นักเรียนหญิงมีแนวโน้มที่มีคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องยาเสพติดสูงกว่านักเรียนชายถึงแม้คะแนนเฉลี่ยจะไม่แตกต่างกันมากนัก (คะแนนเฉลี่ย 15.9 เปรียบเทียบกับ 15.5) และมีความสัมพันธ์ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนชายและหญิงมีลักษณะที่แตกต่างกันในด้านสรีระประการหนึ่ง ในขณะที่นักเรียนชายสนใจในการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายมากกว่าซึ่งจากการศึกษาของเศศแก้ว ศรีงาม(2536) พบว่า เพศมีอิทธิพลต่อการใช้เวลาว่างแตกต่างกัน โดยที่เพศชายสนใจในการออกกำลังกายในขณะที่เพศหญิงสนใจในการอ่านหนังสือ ฟังวิทยุ ฟังเทปมากกว่า และเมื่อนำตัวแปรอื่นๆทางด้านประชากร สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม (สมการ 1,5,7,8) มาพิจารณาร่วมด้วย คะแนนเฉลี่ยระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายก็ยังมีลักษณะคงเดิม และค่า Beta ในสมการที่ 7 และ 8 ลดลงเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างระหว่างเพศกับความรู้เรื่องยาเสพติด ก็ยังคงแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นสมการที่ 8 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า เพศหญิงมีความรู้เรื่องยาเสพติดดีกว่าเพศชาย โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 อายุ

ผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของความรู้เรื่องยาเสพติดกับตัวแปรทางด้านอายุของนักเรียน (ค่าที่ยังไม่ปรับ) พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 17 ปี มีแนวโน้มของคะแนนเฉลี่ยของความรู้เรื่องยาเสพติดสูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า (14-16 ปี และ 18-21 ปี) (คะแนนเฉลี่ย 15.8 เปรียบเทียบกับ 15.7 และ 15.7) แต่ระดับคะแนนที่ได้ไม่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ในนักเรียนกลุ่มนี้ ที่เป็นทั้งนี้เพราะนักเรียนในกลุ่มนี้อาจได้รับความรู้เรื่องยาเสพติดทั้งจากโรงเรียน ครู บิดามารดา รวมทั้งสื่อต่างๆ รวมทั้งมีการรณรงค์เรื่องยาเสพติดอย่างมาก นักเรียนกลุ่มนี้จึงได้รับความรู้ไปด้วย และเมื่อนำตัวแปรอื่นๆ ทางประชากร เช่น เพศ ขนาดครัวเรือน (สมการ 1) หรือตัวแปรอื่นๆ ทางประชากร และสิ่งแวดล้อม (สมการ 5) เข้ามาพิจารณาประกอบแล้ว พบว่าความแตกต่างในคะแนนเฉลี่ยของความรู้เรื่องยาเสพติด ตามกลุ่มอายุยังคงเหมือนเดิมและสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการศึกษาดังกล่าวชี้แนะว่า ตัวแปรอื่นๆ ทางประชากร และสิ่งแวดล้อม ไม่น่าจะมีผลทำให้ตัวแปรอายุมีความสัมพันธ์ กับความรู้เรื่องยาเสพติดแตกต่างไปจากเดิมรวมทั้งไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ทำให้สรุปได้ว่าตัวแปรเรื่องอายุ ไม่ใช่ตัวแปรสำคัญที่กำหนดความรู้เรื่องยาเสพติดของประชากรกลุ่มนี้ ถึงแม้จะมีทิศทางความสัมพันธ์เช่นเดียวกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ก็ตาม

1.3 ขนาดครัวเรือน

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างขนาดครัวเรือนของนักเรียนกับความรู้เรื่องยาเสพติด พบว่า นักเรียนที่อยู่ในขนาดครัวเรือนที่มีสมาชิกในครัวเรือนน้อย มีคะแนนเฉลี่ยของความรู้เรื่องยาเสพติดสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในขนาดครัวเรือนที่มีจำนวนสมาชิกมาก ซึ่งหมายถึง นักเรียนที่อยู่ในขนาดครัวเรือนที่มีสมาชิกน้อยมีความรู้เรื่องยาเสพติดดีกว่านักเรียนที่อยู่ในขนาดครัวเรือนที่มีสมาชิกมาก (ตัวแปรที่ 1.3 สดคมยังไม่ปรับ) เมื่อนำปัจจัยอื่นๆ ทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ เข้ามาพิจารณาประกอบ พบความแตกต่างในคะแนนเฉลี่ยของความรู้เรื่องยาเสพติดระหว่างขนาดครัวเรือนยังมีลักษณะคงเดิม (สมการ 1) และค่า Beta ไม่เปลี่ยนแปลง คือ 0.08 และเมื่อนำตัวแปรอื่นๆ ทางประชากร และสิ่งแวดล้อม มาพิจารณาพร้อมกัน (สมการ 5) ก็พบว่าค่าBeta ลดลงเล็กน้อย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรอื่นๆ ทางประชากร และสิ่งแวดล้อม มีผลเพียงเล็กน้อยต่อตัวแปร ขนาดครัวเรือนของนักเรียน ในการอธิบายความผันแปรของความรู้เรื่องยาเสพติด และเมื่อนำตัวแปรอื่นๆ ทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม (สมการปรับ 7) ก็ไม่พบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียนที่มีขนาดครัวเรือนน้อยโดยยังคงมี ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดิม และค่า Beta กลับเป็น 0.09 ซึ่ง ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนที่มีขนาดครัวเรือนเล็กจะมีความรู้เรื่องยาเสพติดสูงกว่านักเรียนที่มีขนาดครัวเรือนใหญ่ แต่ความแตกต่างกันนี้ไม่

ปรากฏระดับนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายถึงว่าขนาดของครีวเรอีนไม่ใช่ตัวแปรสำคัญในการกำหนดความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน

โดยรวมตัวแปรทางประชากรทั้งหมด สามารถอธิบายความผันแปรของความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียนได้เพียงร้อยละ 1.7 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กำลังสอง (R^2) ของสมการ (1)) เมื่อพิจารณาค่าของ Beta ซึ่งแสดงความสำคัญเชิงเปรียบเทียบ (relative importance) ของตัวแปรต่างๆ ในกลุ่ม พบว่า ตัวแปร เพศ มีอิทธิพลในการกำหนดความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียนมากที่สุด (Beta มีค่าสูงสุด คือ 0.11)

2. ลักษณะทางสังคม

ลักษณะพื้นฐานทางสังคมของนักเรียน ในการศึกษาครั้งนี้ คือ สภาพครอบครัว การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา กลุ่มเพื่อน

2.1 สภาพครอบครัว

การศึกษาตัวแปรระหว่างสภาพครอบครัวของนักเรียนที่ตกเป็นตัวอย่างของการศึกษาครั้งนี้กับความรู้เรื่องยาเสพติด ก่อนควบคุมตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ (สดมภ์ไม่ปรับ) พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่บิดามารดาสมรสและอยู่ด้วยกันเท่ากับ 15.7 ส่วนนักเรียนที่บิดาหรือมารดาเป็นหม้าย หรือหย่า หรือแยกกันอยู่มีคะแนน 16 คะแนน ซึ่งตรงข้ามกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนที่บิดามารดาที่มีสถานภาพสมรสอื่น ๆ (หม้าย หย่า ร้าง แยกกันอยู่) กลับมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้เรื่องยาเสพติดสูงกว่านักเรียนที่บิดามารดาที่มีสถานภาพสมรสสมรสและอยู่ด้วยกัน และเมื่อปรับปัจจัยอื่นๆ ทางสังคม (สมการ 2) ปัจจัยอื่นๆทางสังคม เศรษฐกิจ (สมการ 6) ปัจจัยอื่นๆทางประชากร สังคม เศรษฐกิจ (สมการ 7) และปัจจัยอื่นๆทางประชากร สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม (สมการ 8) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องยาเสพติดกับสถานภาพสมรสยังคงอยู่ในทิศทางเดิม แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและความสามารถในการอธิบายการผันแปรใกล้เคียงกัน (ค่า Eta และค่า Beta เท่ากับ 0.06 และ 0.06) แสดงว่าปัจจัยอื่นๆทุกตัวรวมกันไม่มีอิทธิพลที่จะก่อให้เกิดความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน การที่พบว่า ความสัมพันธ์ตรงข้ามกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องจากนักเรียน ที่บิดามารดาที่มีสถานภาพสมรสอื่น ๆ (หม้าย หย่า ร้าง แยกกันอยู่) ทำให้เด็กต้องขาดบิดามารดา ขาดความอบอุ่น นอกจากนี้ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างบิดามารดา และบุตรลดลงรวมทั้งอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว ทำให้เด็กต้องปรับตัว ต้องช่วยเหลือตนเอง มีความมานะพยายามในการเรียนรู้ทุกสิ่งรอบตัว จึงทำให้เด็กมีความรู้ มีความเข้าใจในปัญหาบางประการ ได้ดีกว่านักเรียนที่บิดามารดาที่มีสถานภาพสมรสสมรส ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดาไม่ใช่ตัวแปรสำคัญในการกำหนดความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน

2.2 การศึกษาของบิดา

การศึกษามีอิทธิพลต่อความรู้และการรับรู้ในเรื่องต่างๆ ของบุคคล และเนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาสูงย่อมมีโอกาสที่จะหาความรู้ และการปฏิบัติที่ดีต่อการดูแลตนเอง ซึ่งได้จากการอ่านหนังสือ หรือรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้มากกว่า ตลอดจนมีความสามารถในการคิด ประเมิน และไตร่ตรอง ในเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผล โดยเฉพาะความรู้เรื่องยาเสพติด จึงทำให้มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติดได้มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่า ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แบ่งระดับการศึกษา เป็น 3 กลุ่ม คือ ระดับประถมศึกษาต้นและต่ำกว่า ประถมศึกษาปลายถึงมัธยมปลาย และสูงกว่ามัธยมปลายขึ้นไป ผลการศึกษาในระดับ 2 ตัวแปร (สดมภ์ไม่ปรับ) พบว่า การศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่มีคะแนนเฉลี่ยของความรู้เรื่องยาเสพติดสูงกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำกว่า ถึงแม้ว่าคะแนนเฉลี่ยของการศึกษารั้งนี้ จะมีความแตกต่างกันไม่ชัดเจนมากนัก แต่ก็สามารถเห็นแนวโน้มของคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นตามการศึกษาของบิดาได้ แต่เมื่อปรับด้วยตัวแปรทางด้านประชากร เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม (สมการ 6,7,8) ก็พบลักษณะยังคงเดิมโดยความสามารถในการอธิบายการผันแปรเพิ่มขึ้นค่อนข้างมาก (ค่าEta =0.03 เป็นค่า Beta=0.10 และ 0.09) แสดงว่าปัจจัยอื่นมีส่วนในการสนับสนุนปัจจัยด้านการศึกษาของบิดาที่มีความสัมพันธ์ต่อความรู้เรื่องยาเสพติด แต่การที่ไม่มียกระดับนัยสำคัญทางสถิติ ทำให้สรุปได้ว่าการศึกษาของบิดายังไม่ใช่ตัวแปรสำคัญในการกำหนดความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน

2.3 การศึกษาของมารดา

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษามารดากับคะแนนเฉลี่ยของความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน (สดมภ์ไม่ปรับ) พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่มีมารดาที่จบระดับมัธยมปลายขึ้นไปมีแนวโน้มของคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าในกลุ่มนักเรียนที่มีมารดาจบการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า และเมื่อปรับด้วย ตัวแปรทางด้านประชากร เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม (สมการ6,7,8) แล้ว พบว่า ความสัมพันธ์ยังเป็นไปในทิศทางเดิม โดยที่ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่เป็นไปตามสมมติฐานและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจเป็นเพราะมารดาในกลุ่มนี้มีโอกาสที่จะดูแลบุตรของตนได้มากกว่ามารดาในกลุ่มอื่น ๆ (เนื่องจากมารดาที่มีระดับการศึกษาสูงน่าจะต้องเสียเวลาไปกับหน้าที่การงานมากกว่ามารดาที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า) และเมื่อตนเองมีการศึกษาดำรงการศึกษาก็ปรารถนาให้บุตรของตนเองมีโอกาสที่จะแสวงหาความรู้ให้มากขึ้นเพื่อทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จึงทำให้เด็กกลุ่มนี้มีคะแนนเฉลี่ยของความรู้เรื่องยาเสพติดมากที่สุด ซึ่งหลังจากปรับด้วยตัวแปรอิสระทุกตัวพร้อมทั้งตัวแปรผันร่วมแล้ว ค่า Beta เพิ่มขึ้น จาก 0.05 เป็น 0.20 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในสมการที่ 6

และ 7 จึงอาจสรุปได้ว่า การศึกษาของมารดาเป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียนตัวแปรหนึ่ง

2.4 กลุ่มเพื่อน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนกับคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สคมภไม่ปรับ) กล่าวคือ นักเรียนที่มีกลุ่มเพื่อนไม่ใช้ยาเสพติด และกลุ่มที่ไม่แน่ใจว่ามีเพื่อนใช้ยาเสพติดหรือไม่มีคะแนนเฉลี่ยของความรู้เรื่องยาเสพติดมากกว่านักเรียนที่มีกลุ่มเพื่อนใช้ยาเสพติด ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะนักเรียนที่มีเพื่อนไม่ใช้ยาเสพติดมีโอกาสที่จะได้รับสื่อต่างๆ ทั้งจากสื่อบุคคล และสื่อสารมวลชน และได้รับความรู้จากแหล่งต่างๆ พร้อมทั้งตระหนักถึงอันตรายของยาเสพติด ไม่เข้าใจยาเสพติด จึงเป็นสาเหตุให้นักเรียนกลุ่มนี้มีความรู้เรื่องยาเสพติดดีกว่ากลุ่มที่มีเพื่อนใช้ยาเสพติด และสามารถหลีกเลี่ยงไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ในขณะที่เด็กนักเรียนที่ไม่แน่ใจว่ามีเพื่อนใช้ยาเสพติดหรือไม่มีก็อาจจะมีการค้นคว้า หรือสังเกต และระมัดระวังตัวมากขึ้นเพราะความไม่แน่ใจต่อเพื่อนของตน และเมื่อปรับด้วยปัจจัยทางสังคมตัวอื่นๆ (สมการ 2) ได้แก่ การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา สถานภาพสมรส พบว่า ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเพื่อนยังคงลักษณะเดิม และเมื่อปรับด้วยปัจจัยอื่นๆ ในสมการที่ 2 6 7 และ 8 ก็พบว่า ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องยาเสพติดระหว่างกลุ่มเพื่อนก็ยังมีลักษณะคงเดิม เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสามารถในการอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามแทบจะไม่เปลี่ยนแปลง (ค่า Beta ที่พบเท่ากับ 0.09 0.08 และ 0.07 ตามลำดับ) แสดงว่าตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ ไม่มีผลต่อตัวแปรกลุ่มเพื่อนในการกำหนดระดับความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปได้ว่าตัวแปรกลุ่มเพื่อนไม่ใช่ตัวแปรสำคัญในการกำหนดความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน

เมื่อพิจารณากลุ่มตัวแปรทางสังคมทั้งหมดรวมกัน สามารถอธิบายความผันแปรของความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียนได้เพียงร้อยละ 1.9 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กำลังสอง (R^2) ของสมการปรับ(2)) และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ Beta ซึ่งแสดงถึงความสำคัญเชิงเปรียบเทียบของกลุ่มตัวแปรทางสังคมแต่ละตัว ไม่พบว่าตัวแปรทางสังคมมีอิทธิพลในการกำหนดความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน

3. ลักษณะทางเศรษฐกิจ

ลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจของนักเรียน ที่การศึกษาครั้งนี้ได้ใช้เป็นตัวแปรที่คาดว่า จะสะท้อนลักษณะทางเศรษฐกิจของนักเรียน คือ รายได้ครอบครัว อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของนักเรียน

3.1 รายได้ครอบครัว

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องยาเสพติด ก่อนควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ (สคมก็ไม่ปรับ) พบว่า รายได้ของครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้เรื่องยาเสพติดตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนที่มีรายได้ครอบครัวเดือนละ 10,001-20,000 บาทขึ้นไป จะมีคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องยาเสพติดมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนที่มีรายได้ครอบครัวเดือนละ 20,000 บาทขึ้นไป และนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องยาเสพติด ต่ำสุดคือนักเรียนที่มีรายได้ครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ซึ่งความแตกต่างนี้ไม่ปรากฏมีนัยสำคัญทางสถิติรวมทั้งคะแนนเฉลี่ยที่ได้ในทั้ง 3 กลุ่มที่รองลงมาก็มีความใกล้เคียงกันมาก โดยมีคะแนนระหว่าง 15.5-15.9 ซึ่ง แสดงว่ารายได้ครอบครัวไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญตัวหนึ่ง ในการกำหนดระดับความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน เมื่อนำปัจจัยทางสังคม และเศรษฐกิจ (สมการ 6) เข้ามาพิจารณาร่วมด้วย หรือเมื่อนำปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจ และ สังคม (สมการ 7) และปัจจัยอื่นๆ ทางประชากร สังคมเศรษฐกิจ และ สิ่งแวดล้อม (สมการ8) แล้วการอธิบายการผันแปรเพิ่มขึ้นเล็กน้อย กล่าวคือ Beta จาก 0.08 เป็น 0.11 และ 0.10 ตามลำดับ แต่ไม่ปรากฏมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ตัวแปรอื่นๆ ทางประชากร เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อตัวแปรรายได้ครอบครัวอยู่เพียงเล็กน้อย ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวถึงแม้จะเป็นไปตามสมมติฐานก็ตาม แต่ก็อาจสรุปได้ว่าตัวแปรรายได้ครอบครัวไม่น่าจะมีความสำคัญมากไปกว่าตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ ในการกำหนดระดับความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน

3.2 อาชีพของบิดา

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียนที่ตกเป็นตัวอย่างของการศึกษาครั้งนี้ ก่อนควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ (สคมก็ไม่ปรับ) พบว่า นักเรียนที่บิดามีอาชีพทางด้านบริหารและอื่น ๆ เป็นกลุ่มที่มีคะแนนความรู้เรื่องยาเสพติดสูงที่สุด ส่วนนักเรียนที่บิดามีอาชีพค้าขายมีคะแนน เฉลี่ยของความรู้เรื่องยาเสพติดต่ำที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อปรับด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจตัว อื่นๆ (สมการ 3) พบว่า ความแตกต่างระหว่างกลุ่มอาชีพยังคงลักษณะ เดิม แต่เมื่อปรับด้วยปัจจัยอื่นๆ ทางเศรษฐกิจ และสังคม (สมการ6) หรือเมื่อปรับด้วยตัวแปรอื่นๆ ทางประชากร สังคม และเศรษฐกิจ (สมการ 7) หรือปรับด้วยตัวแปรอื่นๆ ทางประชากร สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม (สมการ8) พบว่า นักเรียนที่บิดามีอาชีพเกษตรกรรมมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้เรื่องยาเสพติดมากที่สุดใกล้เคียงกับนักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพบริหาร และอื่นๆ ซึ่งความสัมพันธ์ยังคงมีลักษณะเดิม และ ความสามารถในการอธิบายเพิ่มขึ้น ในสมการที่ 3 6 และ 7 (ค่า Eta 0.11 เป็นค่า Beta 0.13) และเท่าเดิมในสมการสุดท้าย แสดงว่าปัจจัยอื่นๆทุกตัวรวมกันมีผลสนับสนุนที่จะก่อให้เกิด

เกิดความแตกต่างของความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน แต่ความแตกต่างดังกล่าวไม่ปรากฏระดับนัยสำคัญทางสถิติ จึงอาจสรุปได้ว่าตัวแปรอาชีพของบิดาไม่ใช่ตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดระดับความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน

3.3 อาชีพของมารดา

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดากับคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน พบว่า ในระดับ 2 ตัวแปร นักเรียนที่มารดามีอาชีพด้านบริหารและอื่น ๆ มีคะแนนเฉลี่ยของความรู้เรื่องยาเสพติดสูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนที่มารดาประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรม ซึ่งความแตกต่างของคะแนนมีไม่มากนัก (สคมภ์ไม่ปรับ) ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อปรับด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจตัวอื่นๆ (สมการ3) และปัจจัยอื่นทางสังคม และเศรษฐกิจ (สมการ6) ความแตกต่างระหว่างกลุ่มอาชีพยังคงเดิมและเมื่อปรับด้วยตัวแปรอื่นๆ ทางประชากร เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม (สมการ8) พบว่า นักเรียนที่มารดาประกอบอาชีพบริหาร ค้าขาย และอื่นๆ มีคะแนนความรู้เรื่องยาเสพติดมากกว่ากับนักเรียนที่มารดาประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรมอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งความสามารถในการอธิบายการผันแปรเพิ่มขึ้นในทุกสมการตั้งแต่สมการที่ 6 7 และ 8 (ค่า Eta 0.10 เป็นค่า Beta 0.18 0.15 และ 0.14 ตามลำดับ) แสดงว่าปัจจัยอื่นๆทุกตัวรวมกันมีผลสนับสนุนตัวแปรอาชีพของมารดาที่จะก่อให้เกิดความแตกต่างของความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน แต่ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่าตัวแปรอาชีพของมารดาของนักเรียน ไม่ได้เป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดความรู้เรื่องยาเสพติดในนักเรียน

3.4 รายได้ของนักเรียน

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของนักเรียนกับคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องยาเสพติด ในระดับ 2 ตัวแปร (สคมภ์ไม่ปรับ) พบว่า ความสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือนักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 1,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องยาเสพติดมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนที่มีรายได้เดือนละ 1,000-1,999 บาท ส่วนนักเรียนที่มีรายได้เดือนละ 2,000 บาทขึ้นไปจะมีคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องยาเสพติดต่ำที่สุด และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อปรับด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจตัวอื่นๆ (สมการ3)พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มรายได้ยังมีลักษณะเดิม และเมื่อควบคุมด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม (สมการ6) หรือเมื่อปรับด้วยตัวแปรอื่นๆทางประชากร สังคม และเศรษฐกิจ (สมการ7) ก็พบว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวยังคงเดิม และมีความสามารถในการอธิบายลดลงเล็กน้อยในสมการที่ 6 และ 7 (ค่า Eta 0.13 เป็นค่า Beta 0.11) แสดงว่าปัจจัยอื่นๆทุกตัวรวมกันมีผลสนับสนุนที่จะก่อให้เกิดความแตกต่างของความรู้เรื่องยา

เสพติคของนักเรียน การที่พบว่าความสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจาก นักเรียนที่มีรายได้มาก มักใช้จ่ายไปในกิจกรรมที่ไม่เป็นประโยชน์ เช่น คบเพื่อนเกรด หนีเรียน เที่ยวตามสถานเริงรมย์ สูบบุหรี่ คี๋มสุรา คังนั้น จึงสรุปได้ว่า รายได้ของนักเรียนเป็นตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดระดับความรู้เรื่องยาเสพติคของนักเรียน

ตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจรวมกัน สามารถอธิบายความผันแปร ของความรู้เรื่องยาเสพติคได้ร้อยละ 4.4 ตัวแปรที่มีอิทธิพล ในการกำหนด ความรู้เรื่องยาเสพติคของนักเรียนมากที่สุด คือ รายได้ของนักเรียน ตัวแปรนอกนั้น คือ รายได้ครอบครัว อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา ไม่มีอิทธิพลในการกำหนดระดับความรู้เรื่องยาเสพติคของนักเรียน

4. ลักษณะทางสิ่งแวดล้อม

ลักษณะทางสิ่งแวดล้อมที่นำมาศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ลักษณะการพักอาศัย ลักษณะของชุมชน และการได้รับข้อมูลข่าวสาร

4.1 ลักษณะการพักอาศัย

การศึกษาตัวแปรทางด้านลักษณะการพักอาศัยกับคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องยาเสพติคของนักเรียน(สคมภไม่ปรับ) พบว่า คะแนนเฉลี่ยในกลุ่มนักเรียนที่พักอาศัยกับบุคคลอื่น ๆ มีแนวโน้มสูงกว่านักเรียนที่พักอาศัยกับบิดาและมารดา (คะแนนเฉลี่ย 15.8 เปรียบเทียบกับ 15.7) ระดับคะแนนแตกต่างกันไม่ชัดเจนมากนัก แต่ก็ทำให้เห็นแนวโน้มของกลุ่มได้ และเมื่อปรับด้วยตัวแปรทางด้านสิ่งแวดล้อม(สมการ 4) พบว่าความแตกต่างยังมีลักษณะคงเดิมเมื่อยังไม่ได้ปรับ และเมื่อปรับด้วยตัวแปรทางด้านประชากร สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ก็ยังพบว่าคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มที่พักอาศัยกับบุคคลอื่นยังมีลักษณะคงเดิม ซึ่งตรงข้ามกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่นักเรียนที่พักอาศัยกับบิดามารดานั้น นักเรียนกลุ่มนี้ไม่มีอิสระที่จะคิด และกระทำได้อย่างเต็มที่ อาจไม่สนใจหาความรู้ทั้งในเรื่องต่างๆรวมทั้งในเรื่องยาเสพติคจึงทำให้มีแนวโน้มมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า และเมื่อปรับด้วยตัวแปรทางด้านประชากร เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม (สมการ5,8) ลักษณะความสัมพันธ์ยังคงเดิม และความสามารถในการอธิบายความผันแปรในตัวแปรเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเท่านั้น คือ ค่า Eta= 0.02 เป็นค่า Beta=0.03 ตามลำดับ แสดงว่าตัวแปรอิสระทุกตัวพร้อมทั้งตัวแปรผันร่วมไม่มีอิทธิพลในการกำหนดระดับความรู้ พร้อมทั้งตัวแปรลักษณะการพักอาศัย ไม่ได้เป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดระดับความรู้เรื่องยาเสพติคของนักเรียน

4.2 ลักษณะของชุมชน

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของชุมชนกับความรู้เรื่องยาเสพติคของนักเรียน (สคมภไม่ปรับ) พบว่า คะแนนเฉลี่ยในกลุ่มที่อยู่อาศัยในย่านเกษตรกรรมมีคะแนนเฉลี่ย

ความรู้เรื่องยาเสพติดสูงกว่านักเรียนที่อยู่อาศัยในย่านที่อยู่อาศัยและย่านอื่นๆ (คะแนนเฉลี่ย 16.00 เปรียบเทียบกับ 15.7 และ 15.4 ตามลำดับ) เมื่อปรับด้วยตัวแปรทางด้านสิ่งแวดล้อม (สมการ 4) ก็ยังพบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเช่นเดิม และเมื่อปรับด้วยตัวแปรอื่นๆ ทางด้านประชากร สังคม และเศรษฐกิจ (สมการที่ 5) แล้ว ก็ยังพบลักษณะคงเดิมแต่คะแนนความรู้ระหว่างนักเรียนที่อาศัยอยู่ในย่านเกษตรกรรมและย่านที่อยู่อาศัย โดยค่าที่พบไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และความสามารถในการอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามแทบจะไม่เปลี่ยนแปลง แสดงว่าตัวแปรอิสระทุกตัวรวมกัน ไม่มีผลสนับสนุนตัวแปรลักษณะของชุมชนในการกำหนดระดับความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน

4.3 การได้รับข้อมูลข่าวสาร

การศึกษาตัวแปรทางด้าน การได้รับข้อมูลข่าวสารกับคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน ในระดับ 2 ตัวแปร (สมการที่ไม่ปรับ) พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีค่าเท่ากันคือ 15.6 คะแนน และเมื่อปรับอิทธิพลทางด้านสิ่งแวดล้อม (สมการ 5) และตัวแปรทางด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม (สมการ 7) พบว่าคะแนนของนักเรียนที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารจะสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสาร (15.8 กับ 15.6 ในสมการที่ 4 และ 15.8 กับ 15.5 ในสมการที่ 5) โดยค่า Beta แทบจะไม่เปลี่ยนแปลง และค่าที่พบเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการได้รับข้อมูลข่าวสารในเรื่องต่างๆ รวมทั้งในเรื่องยาเสพติดสามารถทำให้มีความรู้ในเรื่องพิษภัย และอันตรายของยาเสพติด สามารถหลีกเลี่ยงได้อย่างดี จึงทำให้มีความรู้ในการป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงที่จะไปเข้าไปใกล้ยาเสพติดได้มากกว่ากลุ่มที่ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเลย และเมื่อปรับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม (สมการ 8) พบว่าความสัมพันธ์ยังมีลักษณะคงเดิม เช่นเดียวกับสมการก่อนปรับคือ คะแนนทั้ง 2 กลุ่มเท่ากับ 15.7 เหมือนกัน และการอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามแทบจะไม่เปลี่ยนแปลง (ค่า $Eta = 0.01$ และค่า $Beta = 0.00$) แสดงว่าตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ ไม่มีผลต่อการแปรผันของตัวแปรตามความรู้เรื่องยาเสพติดพร้อมกันนี้ตัวแปรการได้รับข้อมูลข่าวสาร ไม่ใช่ตัวแปรสำคัญในการกำหนดระดับความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน

เมื่อนำตัวแปรทางด้านสิ่งแวดล้อมมารวมกันสามารถอธิบายความผันแปรของความรู้เรื่องยาเสพติดได้ร้อยละ 1.5 ตัวแปรที่มีอิทธิพลในการกำหนดความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียนมากที่สุดคือ ลักษณะชุมชน ตัวแปรที่เหลือ ไม่มีความสำคัญในการกำหนดความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียน

ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับสาเหตุติดของนักเรียน จำแนกตามลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยการวิเคราะห์การจำแนกพหุ

ลักษณะทางประชากร/ สังคม/เศรษฐกิจ/ สิ่งแวดล้อม	จำนวน	ไม่ปรับ	สมการ (ปรับ)								
			(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	
คะแนนเฉลี่ยทั้งหมด	586	15.7									
1. ลักษณะทางประชากร											
1.1 เพศ											
หญิง	306	15.9	15.9	-	-	-	15.9	-	15.8	15.8	
ชาย	280	15.5	15.5	-	-	-	15.5	-	15.7	15.7	
Eta/Beta		.10*	.11*				.11*	-	.02*	.04	
1.2 อายุ (ปี)											
14-16	238	15.7	15.7	-	-	-	15.7	-			
17	224	15.8	15.8	-	-	-	15.8	-			
18-21	128	15.7	15.7	-	-	-	15.7	-			
Eta/Beta		.01	.03				.03		(-.04)	(-.04)	
1.3 ขนาดครัวเรือน											
1-4	223	15.9	15.9	-	-	-	15.9	-	15.9		
5-6	261	15.7	15.7	-	-	-	15.7	-	15.7		
7-15	102	15.5	15.5	-	-	-	15.5	-	15.5		
Eta/Beta		.08	.08				.07	-	.09	(-.12)	

หมายเหตุ * มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือต่ำกว่า

ค่าที่อยู่ใน () เป็นค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยไม่ปรับฐาน (raw regression coefficient) ของตัวแปร เมื่อใช้ตัวแปรนั้นเป็นตัวแปรผันร่วม (covariate) ในสมการ

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร/ สังคม/เศรษฐกิจ/ สิ่งแวดล้อม	จำนวน	ไม่ปรับ	สมการ (ปรับ)							
			(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
2. ลักษณะทางสังคม										
2.1 สภาพครอบครัว										
สมรส	508	15.7	-	15.7	-	-	-	15.7	15.7	15.7
อื่น ๆ ⁽¹⁾	78	16.0	-	16.0	-	-	-	16.0	16.0	16.0
Eta/Beta		.06		.06				.06	.07	.05
2.2 การศึกษาของบิดา										
ประถมต้นและต่ำกว่า	301	15.7	-	15.6	-	-	-	15.6	15.6	
ประถมปลาย-ม.ปลาย	192	15.7	-	15.7	-	-	-	15.7	15.7	
ม.ปลายขึ้นไป	93	15.8	-	16.1	-	-	-	16.1	16.1	
Eta/Beta		.03		.10				.09	.09	(-.01)
2.3 การศึกษาของมารดา										
ประถมต้นและต่ำกว่า	371	15.8	-	15.9	-	-	-	16.0	15.9	15.9
ประถมปลาย-ม.ปลาย	149	15.6	-	15.6	-	-	-	15.6	15.6	15.5
ม.ปลายขึ้นไป	66	15.6	-	15.3	-	-	-	14.7	14.8	15.0
Eta/Beta		.06		.12				.20*	.19*	.15
2.4 กลุ่มเพื่อน										
ไม่ใช้ยา	434	15.8	-	15.8	-	-	-	15.8	15.8	15.8
ใช้ยา	117	15.5	-	15.4	-	-	-	15.4	15.4	15.5
อื่น ๆ ⁽²⁾	35	16.0	-	16.1	-	-	-	15.9	15.9	15.8
Eta/Beta		-.08		-.09				.09	.08	.07

หมายเหตุ : (1) รวมผู้มีสถานภาพ หม้าย หย่าร้าง แยก

(2) รวม กลุ่มไม่แน่ใจ

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือต่ำกว่า

ค่าที่อยู่ใน () เป็นค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยไม่ปรับฐาน (raw regression coefficient) ของตัวแปร เมื่อใช้ตัวแปรนั้นเป็นตัวแปรผันร่วม (covariate) ในสมการ

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร/ สังคม/เศรษฐกิจ/ สิ่งแวดล้อม	จำนวน	ไม่ปรับ	สมการ (ปรับ)							
			(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
3. ลักษณะทางเศรษฐกิจ										
3.1 รายได้ครอบครัว										
0 - 5,000 บาท	174	15.6	-	-	15.6	-	-	15.5	15.6	15.5
5,001 - 10,000 บาท	184	15.7	-	-	15.6	-	-	15.6	15.6	15.6
10,001-20,000 บาท	131	16.0	-	-	16.1	-	-	16.1	16.0	16.1
20,001 บาทขึ้นไป	97	15.8	-	-	15.8	-	-	15.8	15.8	15.9
Eta/Beta		.08			.10			.11	.10	.11
3.2 อาชีพของบิดา										
เกษตรกรรวม	247	15.8	-	-	16.0	-	-	16.0	16.0	15.9
บริหาร	107	15.9	-	-	15.6	-	-	15.5	15.5	15.6
ค้าขาย	89	15.3	-	-	15.2	-	-	15.3	15.3	15.3
อื่นๆ	143	15.9	-	-	15.8	-	-	15.8	15.8	15.8
Eta/Beta		.11*			.14			.13	.13	.11
3.3 อาชีพของมารดา										
เกษตรกรรวม	226	15.7	-	-	15.5	-	-	15.8	15.8	15.5
บริหาร	67	15.9	-	-	15.9	-	-	16.5	16.5	16.3
ค้าขาย	125	15.4			15.7			15.6	15.6	15.7
อื่นๆ	169	15.9	-	-	16.0	-	-	15.9	15.9	15.9
Eta/Beta		.10			.10			.18	.15	.14

หมายเหตุ (1) (2) รวมไม่ได้ทำงาน ช่าง กรรมกร บริการ พนักงานขับยานพาหนะ ไม่ทราบ
ไม่ตอบ

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือต่ำกว่า

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร/ สังคม/เศรษฐกิจ/ สิ่งแวดล้อม	จำนวน	ไม่ ปรับ	สมการ (ปรับ)							
			(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
3.4 รายได้คนนักเรียน										
0-999 บาท	197	16.0	-	-	16.0	-	-	16.0	16.0	
1,000-1,999 บาท	295	15.7	-	-	15.7	-	-	15.7	15.7	
2,000 บาทขึ้นไป	94	15.3	-	-	15.3	-	-	15.3	15.3	
Eta/Beta		.13*			.13*			.12*	.11*	(.00)
4. ลักษณะทางสิ่งแวดล้อม										
4.1 ลักษณะการพักอาศัย										
พักกับบิดา มารดา	496	15.7	-	-	-	15.7	15.7	-	-	15.7
บุคคลอื่น ๆ	90	15.8	-	-	-	15.9	15.9	-	-	15.9
Eta/Beta		.02				.02	.03			.03
4.2 ลักษณะของชุมชน										
ย่านที่อยู่อาศัย	241	15.7	-	-	-	15.8	15.7	-	-	15.7
ย่านเกษตรกรรม	211	16.0	-	-	-	16.0	16.0	-	-	15.9
ย่านอื่น ๆ ¹	134	15.4				15.4	15.4			15.4
Eta/Beta		.12*				.12*	.12*			.13*
4.3 การได้รับข้อมูลข่าวสาร										
เคยได้รับ	557	15.6	-	-	-	15.8	15.8	-	-	15.7
ไม่เคยได้รับ	29	15.6	-	-	-	15.6	15.5	-	-	15.7
Eta/Beta		.01				.02	.02			.00
R ²			.017 [*]	.019	.044 [*]	.015 [*]	.039 [*]	.066 [*]	.071 [*]	.084 [*]

หมายเหตุ : * มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือต่ำกว่า

1 รวมย่านชุมชนแออัด ย่านธุรกิจการค้า และย่านอุตสาหกรรม

ค่าที่อยู่ใน () เป็นค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยไม่ปรับฐาน (raw regression coefficient) ของตัวแปร เมื่อใช้ตัวแปรนั้นเป็นตัวแปรผันร่วม (covariate) ในสมการ